

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illeti közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronkint 10 krért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr

Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Egy lépéssel előbb.

Kézdi-Vásárhely, 1889. július 23.

(F.) Mindig közelebb érünk ama ponthoz, hol a közigazgatás reformjáról alkotott fogalmunk teljesen érvényesül.

A nemzet nagy többségének legtisztább ohajtása az volt, hogy a megyei rendszer megdőltevel közigazgatásunk legyen amaz elvekre fektetve, mint van az igazságszolgáltatás. Ezáltal lehet csupán a modern követelményeknek megfelelő, aztán a kiválóbb erők is ez uton fognak tért nyerni a pályán, melyen oly nagy szükség van hivatászerősítésre.

Főlöszleg az állam jól előhaladt szándékát méltányolni a közigazgatás megváltása érdekében, mert minden értelmes és higgadt embernek az ohajtásával találkozok ez; csak annyit kívánunk most érinteni, mennyi e dolog rohamos előhaladását meg fogja tudni értetni velünk.

Hogy az állami közigazgatás lépésről lépésre halad előre, leginkább mutatja az újabb időben Tibád Antal kineveztetése és Szapárynak nagybányai választóihoz mondott beszéde. Hogy valóban miben kulminál a dolog, mily közel vagyunk e nagy kérdés megoldásához, legélesebben mutatja ama körülmény, hogy mivel ez év végével tisztujítás leend a vármegyéken s ez időre a reformmal el nem készülhetnek, újabb hat évre pedig a

kormány nem akarja elhalasztani, tehát novelláris uton intézkednek, hogy a választások ne hat évre, hanem csak az államosításig szólnak.

A közigazgatási átalakulás föltételei és részleteinek megállapítását Tibád Antal új államtitkár vezetése mellett fogják megkezdeni; ép azért bátran konstatalhatjuk, hogy az állami közigazgatásra az első komoly lépés megtörtént. Így hajlandók vagyunk az ellenzék nagy garral hangoztatott szölamaira, melyekben az állami adminisztráció folytonos pusztaságáról beszélt, azt felelni, hogy a kormány hivatásának magaslatán, céljának tudatában van, s nemcsak teoriával rendelkezik, hanem munkához is lát, s elmélete a gyakorlatban is szerencsésen szokott megtestesülni. Meg vagyok győződve arról is, hogy a megoldásra eléggé megérett közigazgatás nagy hullámokat nem fog felidézni, s bár az eszme tradícionális uton a nép lelkéhez nőtt annyi századon át, találni fog a kormány módot arra, hogy a nemzeti szellem és a jogfejlődésnek megfelelő legyen. A kormány szakértelme, teremő képessége biztosíték az iránt, hogy a reform nem lesz utánzat, az idegen népek közigazgatási gépezetének nem lesz szolgáló utánzása, mert tudva van amugy is, hogy az idegen minta messze mögötte áll a mienknek.

Előre tisztában vagyunk azzal, hogy a

megyei autonomia eltörlésével nem fosztják meg az országot azon jogától, hogy a napi politikában időnkint beáll fordulatok esetén az ország közvéleményének kifejezést ne adhasson. A kormány szeme előtt a tiszta igazsággal megegyező felfogás áll, s bár jól tudja, hogy a közigazgatást az államosítás emeli a közjó érdekéért megérdemelt, kívánt magaslatra, mégis a nemzeti sajátosságokat, a nemzeti alkotmányt és jogfejlődést sokkal inkább szem előtt tartja, semmint szándékában is volna azt megsértetni.

A megyei rendszer egy ócska épület, azt javitgatni nem fizeti ki magát, abba már új lélek nem való; kénytelen az állam az országos ohajtásra a modern követelményeknek megfelelőleg azt a legnagyobb gondosság és figyelem mellett átalakítani.

Ez akció mellett legkisebb okunk sincs attól tartani, hogy az állam bizonyos pontokat, mik legkivált magyar nemzeti létünk, ősi alkotmányunk szívébe vágnak, szem előtt ne tartana. Megfelelő lesz ez a magyar nemzet igazi érdekeinek; nem eltörlése, de átalakítása a mai megyei rendszernek. Azért örvendeni tudunk a haladásnak, s erősen ohajtjuk, hogy az enuncziált határok között a kérdés mentől hamarabb oldassék meg.

Az állami bevételek. A magyar állam bevételei, dacára az általában kedvezőtlen helyzetnek, fő-

A „Székelyföld“ tárczája.

Oh, az a szerelem!

(Öszinte hangok.)

Megigérttem volt, hogy tárczát írok. Hogy mikép és épen kinek ígérttem, az kevésbé érdekli a kedves olvasót; én azonban elhatároztam, hogy a tek szerkesztő ur becses engedelmeiből megemelem egy kicsikét a takarót a még keblemben mozgó hamiskás husdarab felett.

Nem teszek szemrehányást a multaknak; szándékomban sincs arra mutatni, mit úgy sem tudnék eléggé megmondani senkinek. De mégis, ha szólni kellene, először is azt mondanám ki, hogy miért is vagyok én a falurossza, jóllétem egén miért vagyok én hulló csillag vagy vándor cigány, ki némi hitvány csakonpakkal folyton megyek egyik helyről a másikra.

De ugy-e, ne szóljak? Közös baja a baj majdnem minden embernek.

Tehát ha úgy van s amugy is többet gondolunk, mint a mennyit nyomdafesték alá lehet adni, csupán annyit mondom ki, hogy éltem, keltem, feküdtem egy nagy, mélységes sebbel a szívemen...

A vágyak, remények, melyek mindig egy jobb jövőhöz fűttek, egy-egy angyali hang, mely ha titkon is, de ábrándjaimba szövődék, volt idő, midőn azt sugtát nekem: talán lesz ez másképpen is. Én hittem lelkiismeretem biztató szavának, aztán végre is csak annyi haszon volt ebből, hogy boldognak éreztem magamat, míg szeretni lehet.

Azonban, én balga! könnyen hittem, könnyen csalatkoztam...

Mentől inkább szerettem, annál boldogtalanabb voltam.

Oh, miért is van az, hogy égő vágygyal epedünk az elérhetetlen után, az után, a mi nem szabad? ... Aztán én, kinek csupán annyi osztályrészem van az életből, hogy embernek és nem majomnak születtem, kit, ha nem sietek erősen, nem tudva, elfeledve mindenkitől, hivatalból a mély sirba tesznek és nem tesznek dícsőségesen a gyepre ki, — miért is bajlódom azzal, a mi boldogság? Volt egykor ugyan közöm hozzá, de ugy vagyok most, hogy neki nincs ma köze hozzám; így kvittek vagyunk. Ha látom az angyalajkat, melyen a báj oly szépen foly együvé, a duzzadó kebel, az igéző szemet, a szép metszésű istennői formát: láttam és nem láttam; hogy meg ne szégyeljem magamat, azt kell mondanom: hajam őszül, arcom redősödik, bár jól tudom, hogy magamra nem mondtam valami kiméletes viczet.

Szóval ma elmondhatom, hogy arcom elhullatta zománczát, boldogságom csatán veszett. Elmondhatnám, hogy miért, azt is. De minek? Hiszen vagy engem csalnak meg, vagy én csalom meg másokat, de mindkét esetben csupán szívem fájdalma nőtt.

És már ma hogy is vagyok? Ugy, mint egy kiégett sziklahegy, melyen már sem fű, sem virág nem terem.

Elhatároztam, hogy lemondok. És hogy is ne? Ugy állok az emberek között, mint nagyon vét-

kes, kinek hátra még csak annyi van, mennyi észrevétlenül egy sűrűségbe vezet. Így eldugtam magamat, s ezzel együtt eldugtam azt is, mit nem kerestem, mi lelkemnek mennye és kárhozata lett...

Egyesültünk, régen élünk együtt. El-elhallgatom otthonomban csábitó hangjait, aztán rendesen mindig a végén veszem észre, hogy csak játszik.

Megcsókol tündéri ajkával csak azért, hogy utána könnyeket facsarjon; édes érzelmeket kelt bennem, reményt nyújt, égbe emel, mennyet varázsol elem, s végül is, midőn az ábrándok világában fogolylyá lettem, kinez, de nem azért, hogy meghaljak, hanem hogy mentől inkább érezzem sórsom nehézségeit.

De miért is szölok így? ... Hisz a tépett hurnak bus zenéjét nem hallgatja senki örömet. Oh, de ki tiltja meg az áradatnak, hogy ne öntse habjait, ki parancsol a jajnak, hogy elhaljon a vérző lélekben? Senki, épen úgy, mint az embernek, hogy elnémuljon a panasz ajakán.

Igy volt mindig, így lesz örökké, míg a milliárdok a 8 millió szerves életet e földről el nem söpri.

Te remény, te igazi szerelem, te minden életnek koronája, mely titkon belopózva a szívbe, kárhozat és pokol vagy egy személyben, te mond meg, hogy mi az ember a bölcsőtől a sirig. Ma felhangolod a lélek hurjait, eljárszol az érzékeny hurokon, mint csalóka délibáb a tikkadó vándorral; végül midőn meguntad, eldobod magadtól, mint gyermek a bábót. A szétépett szív mégis él; a

leg a szeszipar terén, annyira kedvezően folynak be, hogy azok eredménye már júliusban 1½ millióval meghaladja a múlt év megelőző időszakának bevételét. A pénzügyminiszter a költségvetésben megszavazott 20 milliót nem hogy még eddig igénybe nem vette, hanem az a szándéka, hogy azt az idén egyáltalán föl nem használja; sőt még abban a helyzetben is lesz, hogy a december-januári szelvények beváltásánál is lemond róla s mind a mellett elégséges pénztári készlettel is fog rendelkezni.

A mezőrendőrségről szóló törvényjavaslat, mely még Széchenyi Pál gróf földmívelési minisztersége előtt terjesztetett a ház elé, a mezőgazdaság terén lépten-nyomon fölmerülő rendezetlen állapotokat van hivatva orvosolni. Az új földmívelési miniszter, Szapáry Gyula gróf azonban, úgy látszik, visszavonta a már benyújtott javaslatot és rajta nagyobb mérvű változásokat óhajtott keresztülvinni. Erre enged legalább következtetni az, hogy a javaslatot a napokban azzal az orsz. magyar gazdasági egyesülethez, azzal a kéréssel, hogy az egyesület azt alapos tanulmány tárgyává téve, véleményét hozzá beterjeszsze. Az orsz. gazdasági egyesület elnöksége szeptember hó elején fogja az egész javaslatot ankétszerűleg tárgyalni és valószínű, hogy a bár eddig is sok retortán keresztültment törvényjavaslaton az ankét nagyobb változásokat fog javaslatba hozni. Különösen abban az irányban, hogy minden megye legalább egy szakértő közeggel rendelkezzen a törvény végrehajtása körül, a mely bár a legérzékenyebb gazdasági kérdésekre terjeszkedik ki, de nem intézkedik olyan egyénekre, ki a detail-kérdésekben avatott szakértő volna. A szolgabíró, alispán jogvégezt emberek s velük együtt a megye összes tisztviselői, bár a gazdasági kérdések is hatáskörükbe tartoznak, nincs tőlük gazdasági kvalifikáció megkövetelve. Mindenesetre tehát szükség volna legalább egy emberre a megyékben, a ki jelen, nemkülönben a már életbelépett állategészségügyi törvény végrehajtásával az erre rendelt közegeknek alapos véleménynyel szolgáljon.

SZEMLE.

A fejedelmi találkozások évszakában vagyunk. Vilmos porosz király s német császár Norvégiában jár s aztán Angliát látogatja meg. Vilmos császár először lép most brit földre. Érdekessé teszi e látogatást az, hogy a német császárt oly erős hajóhad fogja kíséreti, a minőt az angol

tengerpart még nem látott. A császárt kísérő tiz hadihajó a 4000 főnyi tengerészkatónával a német tengeri haderő egy tizedrészét képviseli. A midőn a mostani császár még mint Vilmos herceg 1887. júliusában Viktória királynő jubileumán Angliában megjelent, az angolok nem kis meglepetésére torpedó hajóraj kíséretében érkezett meg. Az angolok meglepetése annál nagyobb volt, mert angol admirálisok bevallása szerint az angol flotta abban az időben hasonló tüntetésre nem lett volna képes. Most először fog megtörténni, hogy ily erős idegen hajóhad jelenik meg úgy szólván Nagy-Britannia szívében. A mi a többi fejedelmi látogatásokat illeti, az orosz császár tudvalevőleg csak akkor fog Poroszországba, Berlinbe vagy valamelyik kikötővárosba érkezni, a mikor Ferencz József király már elhagyta Berlinit. A két uralkodó találkozásának e kikerülését az Ausztria-Magyarország s Oroszország közti viszonyok meghidegülésének jelül tekintik.

Boulanger dolgában ujabbán azt jelentik, hogy a hadügyminisztersége alatt elkövetett állítólagos sikkasztás felelő nem a szenátus fogitélnei, mert a szenátus mint állami legfőbb ítélőszék erre nem kapott felszólítást. Azokat az állami hivatalnokokat, a kikre bebizonyult, hogy Boulangerrel összeköttetésben állottak, a kormány legközelebb el fogja bocsátani.

V i d é k.

Haraly, 1889. július 21.

Haraly község leégett lakosainak segélyezése az emberszerető felebarátok részéről mentől nagyobb, fokozottabb lelkesültséggel történik. A kedves adományok mellett, melyeket a tek. szerkesztő ur becses engedelméből lapjában közöltem, mely alkalom oly fényesen tüntette ki a meghozott áldozatokban a humanus lelkeket s ezek között a jóságos lelki gróf Mikos Benedekné ő méltóságát, egy ujabb esetről hozok tudomást, mely mindenestre kegyeletesen érint minden jó lelki emberbarátot.

Regisztrálva volt e becses lap hasábjain, hogy a leégett Haraly község javára általános gyűjtések indítottak meg. Ez alapon tekintélyes összeg folyt be, részint a járási főszolgabíró, részben pedig a község lelkészéhez intézve. A szenvedők tekintete azért erre felé fordult, innen várt, nem gondolva azt, hogy az igazságos végzet még mást is szemelt ki könyörtülete megtestesítésére. A jóságoslelkek mellett elől áll Potsa József főispán ur ő méltósága, ki felfogva a mélyen sujtott nép helyzetét, részvétének, öröklött tiszta szívének fényes bizonyítékát adta. Hogy szavaim az igazságos lelkéből kelnek, hogy ezek nem a konvencionális dicsőretnek szólamai, legyen bizonyíték mellettem ama millió hála, mely ő méltóságának hivatali pályáján léptet kíséri. En a megelőző lapszámokban kívántam érinteni lelkes főispánunknak, a mi irántunk mélyen érző jó atyáknak áldozatát, páratlan részvétét, azért is most egyedül az ujabb momentum-

ra kívánok térni, mely a legtisztább hála és lojalitással adja a tollat kezembe.

A nagylelkű adományok következő rendben voltak be:

Főispán ur kérésére a nagyméltósági belügyminiszter ur küldött 300 frtot.

Lőnhardt Ferencz kegyelmes püspökünk küldött Csibi Tamás lelkész urhoz 68 frtot, azonkívül Csibi ur gyűjtése a magyarországi papság részéről 59 frt 6 kr.

Méltóságos Hollaky Attila főszolgabíró ur gyűjtő-ívén befolyt 129 frt 1 kr.

Ezek mellett a főszolgabíró ur kézbesítés végett a község előjáróságának átadott 529 liter rozsozt, 85 liter árpat, 22 liter tengerit, mely Papolcz, Szörce, Petőfalva, Tamásfalva és Telek községekből folyt be.

A nevezett adományok folyó hó 22-én lettek kiosztva a főispán ur ő méltósága, a járási főszolgabíró és a lelkész jelenlétében. A kiosztás az igazságnak megfelelőleg történt meg. Csaknem minden károsult részesült az összesen kiosztott 556 frt 07 kr adományból. A nagyon sujtott nép a tisztelt gyűjtők és a lelkes adakozók iránt a legtisztább hálával van eltelve, erősen érzi, hogy szívében fel van írva azoknak neve, kik saját érdekükért elsőbbséget tartják a közérdeknek, legelsőbbséget a szenvedők gyámolítását. Főispán ur ő méltósága lelkes szavaival kitartást, erőt öntött a csüggedt népbe, ama szeretetteljességének adta jelét, mit csak azok tehetnek, kiket elfeledni soha sem lehet. A hálás haralyiak ő méltósága kedves életéért, melyhez a haza, társadalom és az emberiség szent ügyének védelmében annyi érdem fűződik, kérték fogják a jó Istent, hogy őnmaga és minden utódaiban tegye szerencsés és boldoggá. Ő méltósága a főispán ur iránt érzett határtalan hála kifejezése mellett legtisztább óhajta az adományokban részesült népnek az, hogy ahumanus lelkek, kik meghozták az emberszeretet oltárára az áldozatot, vegyék el érdemükért a méltó elismerést azon oldalról, mely leginkább megfelel a jövőhöz fűzőt tiszta óhajtatnak. Szóval, a mélyen sujtott nép részéről fogadják a leghálásabb köszönetet mindazok, kik hatni, vagy bármely csekélységgel áldozni a haralyi tűzkárosultak javára szívesek voltak.

Fejér Árpád.

Külömfélék.

— Halálozás. Lapunk főmunkatársát, főt. Fejér D. Ignác urat, súlyos csapás érte. Szeretett nővére Fejér Terézia, Finta Antal haralyi földbirtokos neje, f. hó 23-án tüdővészben meghalt. Az elhalt jó édes anyja több kicsiny, neveletlen gyermeket hagyott maga után. A haláleset meleg részvétet keltett; temetése a szülők, testvérek és nagyszámú rokonok jelenlétében holnap július 25-én lesz Haralyban. Béke poraira a korán elhunyt igazi anyja, jó testvér és szerető rokonok!

hol ma hajótörést szenvedett, ott halad tört oslonaka tovább...

Igy voltam, így vagyok, így haladok régen már az emberek között.

A kiégett Veszta-lánggal, mely szivemben égett az elérhetetlenségért, azt hittem, hogy lelkem rugékonyságát elvesztette. Ugy gondoltam, hogy szeretni, remélni úgy, mint egykor, nem tudok. De gyenge a lélek. Ha jön a legszentebb érzésem, meghallszik a szerelem angyalának lágy suhogása, akarattá olvad minden a szivben s ott kezdődik a dolog, a hol elhagytam...

De nem is lehet ez másképp. A szép iránt fogékony lélek mindig a szép felé vonz. Azért, ha letarolt boldogságom sirján lelkemben még fel-fel-villan a szerelem világa, oly kevéssé lehet bámulni, mint azt, hogy az ember embernek és nem fának született.

Azonban kezdem megbánni, hogy magamról oly sokat beszéltem. De mit tegyek? Megmondtam, hogy én sem vagyok jobb a Dekné vásznánál, mások is gyakran abba a hibába esnek, hogy magukról legtöbbet szeretnek beszélni.

Ám legyen! Mégis azonban jobb lett volna talán hamarabb térni a tárgyra, mert hiszen ez a kezdet és a vég. No de jónak látom úgy is, mivel erről: keveset és jót. E tárgy körül úgy gondolkodom, mint a porban játszó gyermek, ki szerencsésen tudja a szembekötődést, a kicsi gyűrűst játszani és ha a pajzán fiú az epedő leánykának kacsoiba dugta e szavakkal: „Ne! kicsi gyűrű, dugd el jól”, oly határtalan jól érzi magát... nem tudom, miért, talán azért, mert csupán ketten tudják a nagy titkot.

Ha azt akarnám kimondani, mit nem mondok ki, ott kezdeném a dologot, hol megismertelek téged, drága nő kép, a helyet kellene megjelölni, mely általad nekem mennyországom lett. A mily elhamvadottnak érezte magát a megosalt és reménytelen szív, úgy remél és szeret most, mióta angyalszemekben a mennynek szép világát megtekintém. A bánat elsimult, a fájdalom megszűnt, csupán egy, a mi éltet most és boldogít: angyal lény, életed és lelki birhatóság.

Tudom én azt, hogy te más ölelben fogsz olvadni, más a templomod, boldogságod; de légy nap, mely a nélkül hogy világit, elrabolni lehetne, áldatosan bevilágol a föld minden részére. Légy virág. Lám, az illatával betölti a léteget; boldognak érzi magát, ha balzsamos illata által szerelmét, lelkét belehelheti lelkünkbe. S ha már a nap oly felséges áldásos sugaraiban, mely minden halandóra rálöveli szerelmét, ha a gyenge virág illata, szerelmével annyi bájot szerez: mennyivel nagyobb és felségesebb, nő, a te szerelmed, ki mindezek felett állasz, ki menny és pokol vagy, ki alkotsz és megölsz szivednek egy mozdulattal!

Bámulod-e azért, ha meg tudom vallani, hogy téged szeretlek? Bámulod-e, hogy olyanná tettél, mint minő a te angyallelked, venusi alkatodhoz egyedül illik? Ha nem: úgy óhajtatásom egyedül az, hogy ne ismerd azt, a kit ismerni nem lehet és ne szeresd azt, ki oly híven szeret tégedet. De talán tévedek! Szeretni neked, hölgy, szent jogod. Mi lennél szeretet nélkül, de mi lennék én, ha nem ringatnám magamat azon tudatban, hogy ajkad édes lehetete, csókja beszélni fog egykor a szere-

lemről szépen, csendesen. Hiszen ha arra gondolok, hogy szép metszésű arcod, az a hullámos haj, duzzadó lélek, elragadó tekintet, angyali homlok, melyen az igazi bensőségnek glóriája tündökölt, mennyit beszélt velem; érzéseimben mily messze ragadtok: Bámulnom kell a flegmát, mely esernyőm volt az olvadékonyság között.

Tudom, hogy úgy van az most is, mint volt mindig. Szeretek, remélek a nélkül, hogy valaha bűnömnek súlyát éreznem kellene, de sorsom ez; és aztán: „Te a Sajó partján s én a Tiszán tul.” Ez az én magányos perceimben leírt és naplómba leírt titkom, melyet tett elhatározásom szerint angyalkezembe juttatok. Semmi más ez, mint egy szép álom, melynek istennője te vagy, drága hölgy, ki szent érzéseim, tiszta szerelmembe szövődöttél, ki szeretlek, mint virág az illatot, mint kikelet a hajnalt, ki mindig csak rólad szeretnék írni. De sorsom megirigyelte ezt is. Lám, a legboldogabb égi hazából a komoly való a földre ragadt s én a rideg sziklához tapadva, érzem, hogy szépet álmodám.

Árpád.

A „székely” nemzeti névről.*

(Folytatás.)

Hogy Hunfalvy s bárki Székelyt, Székelyét nem talált, nagyon természetesnek találom, mert a mi nem létezett és nem létezik, azt senki föl nem találhatja. Hunfalvyt azonban ez a nem találás, mely nagyon is óvatosságra inthette volna, legkevésbé sem tartóztatta attól, hogy szószármazta-

* Szabó Károly történettudásunknak „A régi székelység” című művéből, mely közelebb jelent meg Stein Jánosnál Nagyvárad és 1 frt 60 kr-ért kapható.

— **A leégett Haraly** községben a szives adakozások által egyeseknek sikerült életmaghoz jutni. Az elhamvadt helyeken a szorgalmasabb gazdák építkezni kezdettek. Érdeme ez az élni való népnek, de legkivált a nagylelkű gróf Mikes Benedek ö méltóságának, ki minden kitelhetőt elkövet arra nézve, hogy e község tűzkárosultjait mentől inkább özéljához juttassa. Sok idő kell ugyan, míg e község oda jut, a hol volt, de mi nagyon örvendünk ennek is, és jövőre nézve van is reményünk, mert e község szorgalmas lakossága előnyeire tudja felhasználni a nagylelkű emberek adakozásait.

— **Kellemes kirándulás.** A tűzoltói zenekar által megejtett kirándulás igen szépen sikerült. Az előre jelzett program szerint történt minden, s mondhatjuk, hogy a három nap, melyet a „Büdös” fürdőn és környékén töltöttek, élvezetességben semmi kívánni valót nem hagyott fenn. Bővebb tudósítást e kirándulásról jövő számunkban fogunk közölni.

— **Időjárásunk.** A forró nyári idő ugyan nem sokat enged a múlt évektől, mindazonáltal tűrhető, mert időjárásunk meglehetősen változatos. A meleg délutánokat gyakori légáramlatok, elburkolások váltják fel.

— **Az ölepatáki fürdő,** levelezőnk értesítése szerint, nagyon népes. Az ország legtöbb részéből, de különösen Romániából sok vendég jött e kedves helyre. Folyó hó 22-én tartottak egy igen jól sikerült koncertet, mely a mellett, hogy szépen jövedelmezett, a művelt nagy közönségnek kellemes időtöltést szerzett.

— **Boka József** hegedűművész legközelebb az erdélyi fürdőkön hangversenyeket fog tartani. Jelenleg a lubló fürdőn van, mint a honnan, jul. 19-ről keltezve, kijelentését megtette.

— **A vádlottak padjáról.** Mult év december 5-én hatolykai Radányi Gyula az udoni vásáron két csikóját Rapó János rétyi lakosnak 90 ft vételárért eladta s ősi szokás szerint a közeli kocsmába áldomásivásra betértek. Oda ment a csikók eladásán jelen volt Petke Ferencz rétyi szerkes legény is. Midőn az áldomás fejében kikért 4 fél-liter pálinkát elfogyasztották, Petke Ferencz a vásárlási kedv annyira utóltérte, hogy Radányi Gyulának egy hibás lovát alkudozni kezdvén, ezt folytonosan ölegette, ugyannyira, hogy a 90 ft Radányi Gyula zsebéből eltűnt. Az ölegetés után Petke a kocsmából rögtön kiment s a pénzt künn elrejtette. A csendőrség a helyszínen megjelenvén, a jelenlevőket megmozgatta, de a pénzt nem találta meg. Petke Ferencz a pénz ellopását mindvégig tagadta, azonban a gyanúkok oly nagy számmal csoportosultak ellene, hogy nemcsak a törvény által megkövetelt 3 gyanúok, hanem ez kétszerezesen is csoportosult ellene, Jóllehet a kir. törvényszék az ölegetéért senkit sem büntet meg, mert ahhoz joga nincs, azonban az oly ölegetésért, hol

a baráti érzelem annyira fokozódik, hogy a tulajdonjog fogalmáról is megfeledkezik a gyarló ember, és, 5 évig terjedhető börtönnel szokta büntetni. Vádlott azonban a folyó hó 19-én megtartott végtárgyaláson csak egy évi börtönrre lett ítélve a fenforogó enyhítő körülmények miatt.

— **Borzasztó tűzvész.** Folyó hó 20-án Paks városában tűz támadt s délután 2 órától este 7 óráig 411 ház égett porrá, ide nem számítva a melléképületeket. A kár értéke mintegy 400,000 ft. Összesen 12 utcában dühöngött a veszedelem, melynek több emberélet is esett áldozatul.

— **Harcz a sarlóval.** Két csiki arató asszony a napokban a tarlón összereltek. Az egyik indulatosabban fogva a dolgot, az éles sarlóval nekiment ellenfelének. Amaz az ütést felfogni akarván, megragadta a sarlót s így azon szerencsétlenség érte, hogy három ujjá csaknem leszakadt. Nagy szerencse, hogy azonnal gondoskodva lett a bekötésről; különben komolyabb következményei lehettek volna.

— **Tolvajlás.** Egy vén asszony folyó hó 22-én tolvajlást követett el. Egy szolgáló az ozsdolai bucsuról jöve Kézdi-Vásárhelyre haza, utközben Martonos körül találkozott egy előtte ismeretlen vén asszonnyal. Az anyóka bizalmasan beszélgetett a járatan leánykával, s ez, látva, hogy az öreg menyire nagylelkű, bizalmával mily nagyon kitünteti, egész utja alatt odaadással viseltetett iránta. A két utazó elért a kődvásárhelyi ev. ref. temetőig; azonban ott az öreg néni indítványával lépett elő. Ugyanis azt ajánlotta, hogy jó lesz, ha a leánya alszik előbb egy kicsit a zöld fűben és aztán pihenve megy haza. A gyermek, bár egyelőre kevésbé volt hajlandó elfogadni az okos tanácsot, mégis a vén asszony biztató szavaira lepihentek s ő szegény egy bizonytalan álomra hajtotta fejét. A tettető vén asszony, a mint elaludt a leánya, annak kezében hozott podgyaszát ellopja. A leánya, midőn fölébredt, bámulva nézett maga körül, de hiába szölitotta a jó nénit, ok nélkül kereste cipőjét, dltőnyét, kendőit stb.; oda lett minden. Végre is a szegény kis szolgáló meggyőződött arról, hogy neki valóban egy csaló, tolvaj vén asszonnyal volt dolga. A mint értesültünk, a kombináció szerint a vén asszony martonosi, ki már elzárva is volt. A rendőrség figyelmesen nyomozza a tettet, de még eddig nem találta fel.

— **A kislutri félmilliója,** mely mintegy két hét óta az összes budapesti és vidéki, sőt a bécsi lapokat is foglalkoztatja, egész regénynek nótte ki magát. Főalakok: Farkas Menyhért a szerencsés nyérő, egy gavaléros földesúr, 30—35 éves, családos ember, szeret jól élni, játszik a tőzsdén és ott óriási spekulációkba ereszkedik. A mióta a kislutri legnagyobb trefferét megütötte, sűrűn osztogatja a jótékony adományokat. Második főszereplő a korrupezi a temesvári lottó-hivatal képeben, a hol a sors intéző keze egy fekete ruhába öltözött titokzatos nő által becsémpészettál árva-házi fiú által huzatja ki a félmilliót jelentő lutri-számokat. Szerepelnek még a bécsi állampénztár, mely fizet gyorsan és gyanútlanul, a hírlapok,

melyek hirtelen nagy zajt csinálnak és az esetet feltűjják. Jótékony adományokért esedezők, rendőrség, vizsgálóbíró, népség, katonaság, apró szentek. Történi felváltva Temesváron, Bécsben és Budapesten. A regény kezdetén a félmilliót ternő mint egy piczi, de szenzációs hír jelentkezik, hirtelen azonban kinövi magát, mindenféle gyanúsítások, gyanúsítások tűződnék hozzá s már-már azon a ponton áll a dolog, hogy az egész lutrihírtörténi szövevényes csalásnak nyilvánítsák. Erre mindenféle meghazudtolások érkeznek, kislül, hogy a nyérő becsületes ember, a ki különben általános rokonszenzt kelt bőkezű jótékony adakozásaival. És aztán így folyik vigan a történet tovább s már nincs semmi baj, a mikor csak egyszer hirtelen, mint a derült égből a villám, lecsap a hír, hogy Farkas Menyhértet, Vozáry a temesvári törvényeszk vizsgálobírája, hosszas kihallgatás után letartóztatta. Vele együtt letartóztatták Szobovics és Püspöky lottó-hivatalnokokat, kik a csalást első sorban előmozdították, a többi szereplők ellen pedig, kik részben ellilantak, szorgalmasan folyik a nyomozás, mert mint a vizsgálat adataiból kitűnt, a félmilliót ternő csakugyan nem más, mint egy előre kitervezett és szövevényes csalás, melyet sok bűnös kéz összejátszása mozdított elő. — Telkesy Nándornét, a feketaruhás asszonyt és tizenhárom éves Margit leányát folyó hó 20-án Karácsony, budapesti rendőrkapitány, Kis-Körös mellett, Páhi községben elfogta. Az elfogásnál Telkesynél nem találtak semmi veszedelmes szert; a lakásán tartott házmotozás alkalmával azonban egy széles száju, lekötözött kis üvegben hat-hét dekagramm cziánkálira bukkantak. Most már nyilvánvaló dolog, hogy Farkas Menyhért Telkesy Nándornéval szövetségben volt.

— **Az ugorka-idény** már csak a legendák sorába tartozik. A kánikula daczára eseménydus napokat élünk, mikor egy művelt ember sem nélkülözheti a mindennapi újságoivást; kivált mikor azt maga után küldheti, bármerre utazik, bárhol fürdőzik. Legalkalmasabb e célra a „Pesti Hírlap”, mint a mely ma napilapjaink közt kétségtelenül a legértelmesebb. Annyi benne a tárca, kis cikkek, nagy cikkek, mulattató karcolatok, csevegések s oly gazdag a törvényszéki és hirroiva, mint egy más lapársáé sem. Azonfelül minden szenzációsabb eseményről a legterjedelmesebb sürgöny-tudósításokat hozza. Ezt persze csak rendkívüli elterjedése folytán teheti. De meg is érdemi a pártolást, mert a mellett, hogy a legjobb lap, ugy szólva a legolcsóbb is: egy hora 1 ft 20 kr, negyed évre 3 ft 50 kr. Az előfizetés a „Pesti Hírlap” kiadóhivatalába (Budapest, V., Nádor-utca 7. sz.) küldendő. Ugyanonnét mutatványszámokat is lehet kérni; egy hétig ingyen és bérmentve küldenek mindenkinek.

— **Nyilvános köszönet és számadás.** A kődvásárhelyi önk. tüztözo-egyesületnek folyó hó 10-én rendezett nyári mutatságán felülfizetni sziveskedtek a következők Czimbálos Ferencz és Győrfi Lajos ivén: Nagy Károly, Erdélyi Károly, K. Csizsár József, Benkő Sándor zsegy., B. nedek őrnagy, Gillyén Árpád, Mihutz György, Solom Miklós 1—1 ft. Bálint László 50 kr. X. y. kis-asszony 30 kr. N. N., Pásztohi Tibor 50—50 kr. Barabás Mihály, Magyarosy Pál, Szabó Gyula 30—30 kr. Bodola Gyula, János Gyula, Magyar 20—20 kr. Vajna 40 kr. Booskor Kálmán, Barabás Károly, Papp János 20—20 kr. Ponori Ponory Sándor törvz. elnök, Sándor Kálmán 50—50 kr. Winternitz Károly 20 kr. Pap Adolf 30 kr. Szancsaly Antal 40 kr. Barcsa Miklós 20 kr. Körtyvilyfay 50 kr. Fejér Károlyné 30 kr. Benkő Béla, Nagy Pálné 20—20 kr. Csizsár Amália 50 kr. Tusa János, Bács Károlyné, Bene Károly 20—20 kr. Kovács Istvánné (papné) 50 kr. N. N. 40 kr. Popovics Vilma 20 kr. Kovács Ferencz 50 kr. Binder Jánosné 20 kr. Dr. Szentpétery Bálint, Tóth József, Ambrus Albert 50—50 kr. Pánczél Nóé 20 kr. Jordáki József 40 kr. Szotyori Dániel 20 kr. Ifj. Dézsi Dániel 40 kr. Ifj. Szöcs János mészáros, Rácz András, Mazingér József 20—20 kr. Nagy György 40 kr. Sárkány Gyuláné, N. N. 30—30 kr. Nincs neve 10 kr. Frenkul Emánuel 50 kr. Gyulai Paula 10 kr. Makkai Dániel, ifj. Szöcs János 40—40 kr. B. . . . Kiss Mózes, X. y., Auer Henrik (Budapest) 50—50 kr. Együtt: 26 ft 30 kr. (Folyt. következik.)

227-ik közlemény

a háromszélmegyei „ERZSÉBET” árvaleány-nevelő intézet javára Oltszem község lakosai által tett szives adakozásokról.

Sütő Zsigmond 1 kr. Kurkó József, Katona Sámuel, Imreh Ferencz, Szántó Lajos, Simon Sámuel 2—2 kr. Özv. Bernát I. 3 kr. Id. Asztalos József, Kocsis András, Bernát József, N. N. 5—5 kr. Szakács Mihály, Simon Jánosné 8—8 kr. Mátyus László 10 kr. Bartók Dénes, Mihály József 20—20 kr. Sorbán János, Fintos Ferencz, Lunguly József 1—1 liter buza. Rápolti József, Lőrincz Sámuel, Lukács György, Kovács Miklós, Rápolti László, Rápolti Ferencz, Ráduly József, Ránga József, Imreh Mózes, Asztalos József, Czintos Ferencz, Sorbán József, Kranga István, Ber

tásának helyességén épen nem kételkedve, azt mint kétségbevonhatatlan igazságot hirdesse. Hiszen szerinte az Erdőelő stb. hasonlatosságára feltehető, hogy Székelye elnevezés létezett, a miből Székely és Székő lett. Vajjon azt, a minek megtörténte feltehető, jogosítva van-e bármily nagy tudományos tekintély is megtörtént ténynek állítani s történelmi igazság gyanánt hirdetni? Hiszen ha ez a történetírónak szabad volna, nagyon könnyű lenne bármely ujonc írónak, ki Hunfalvy éles elméjével roppant tudományos készségével épen nem rendelkezhetik, szem nem látta, fül nem hallotta történelmi tényeket kigondolni, kikösdöni s valóság gyanánt hirdetni. Akkor ugyan a történetírónak nem tudom miért volna szüksége a források kutatására, az adatok tanulására, bírálására.

Lehetetlennek tartom, hogy Hunfalvy Pál, kit mint az igazságot komolyan kereső s a meggyőződésre kétségbevonhatatlan bizonyítékokat követelő tudóst ösztönés tiszteltek, maga is ne érezze, hogy ha komolyan gondolkozó embert említett szőszármaztatása igazságáról meg akar győzni, arra nem elég a föltefőtség megemlítése, nem elég bármily elmés okoskodás, hanem hiteles bizonyító adatok s megdöntő etetlen érvek szükségese; mert igaza van Pauler Gyulának, midőn ezt mondja: „Egy bizonyos adat többet ér, mint száz bármily éles elméjű combinatio.” S bizonyosnak hiszem, hogy Hunfalvy Pál tőlen, ki a székely név általa kigondolt eredetéről igazságáról meg nem győződhetett, azt nem kívánhatja, hogy e pontra nézve előle mint nyelvész tekintély előtt meghajoljak, kétségeimet, elhagyatását elhallgassam, s arra, mit bizonyítatlanul mondyott, mint mester szavára esküdjem; sőt komolyságtól, igazságszeretetétől nem várhatok egyebet, mint azt, hogy vagy megcáfolja ellenérveimet, vagy ha azok igazságáról meggyőződik, nem fog tovább

ragaszkodni kimondott, de tarthatatlannak ismert állításához. Én részemről a legnagyobb készséggel kinyilatkoztatom, hogy ha Hunfalvy Pálnak sikerülend a székely név általa kigondolt származását és jelentését adatokkal s érvekkel igazolni, én leszek a legelső, a ki ellenérveim megcáfolását azonnal elismerem és általa kivívott tételt igaznak hirdetem.

A kérdés mostani állásában azonban — ezt Hunfalvy Pál is méltányosan megengedheti — meggyőződésén ellenére ezt, tenen lehetetlen. Hogyan ismeres em én el a székely = székely névszármaztatás alaposágát, midőn ez összetett szóban az egyik s épen a főköző elem, a szék szó, értelemét maga e szóösszeétel alkotója: Hunfalvy sem ismeri, vagy legalább is homályosnak mondja. „En az elő, elv szót sehol sem magyarán nem őrzővel, — mondja Hunfalvy Nagy János elevevése e tett cáfolatában — mert azt nem jertem; de a székely-et vagy székelynek magyaráztam a „ma chiz” szóval. Ebben homályos a szék, t. i. annyiban, hogy az ugynevezett magyarok földjét kellene rajta érteni.” Megvallom, hogy a Hunfalvy előtt homályos, előttem még homályosabb, sőt tejesen hihetetlen, hogy a szék elv-en, azaz a szék elvű földön, épen a magyarok (talán az erdélyi magyarok?) földjén tu első földet lehessen és kelljen érteni; mert én soha nem hallottam, soha sem oklevelekben, sem írónál nem olvastam, hogy szék egy jeletésű volna akár általában a magyarok, akár csak az erdélyi magyarok földével, s azt sem hiszem, hogy a magyarok azokat a földeket, melyek az általuk alkotott területeken tu feküdtek, például Arvát, Liptót, Szepeszt, Thuróczot stb. valaha székelynek nevezték, s még kevésbé lehet, hogy az ily székelyi földek lakóit székelyeknek hívták s az ily földek lakói határőrök voltak volna. (Vége következik.)

nád János, Kurkó József, Ábrahám Mihály, Czintos Mihály, Kurkó Mihály, Czintos György, Simon István, Rápoli István, Kisgyörgy Miklós, Katona Sámuel, Katona Mózes, Fúzi József, Czintos Ferencz, Kovács György, Czintos József, Simon János, Czintos Mihály, Kovács István, Kisgyörgy István, Lőrincz József, Kranga János, Boros János, Rápoli Mihály, Kisgyörgy József, Katona Miklós 1-1 liter, Zeunkuly János, Simon Ferencz, Sorbán Sámuel, Czintos József, Lunguly György 2-2 liter, Boros György, Katona Ferencz 3-3 liter, Szabó Mózes 6 liter rozs Simon Ferencz 1 liter paszuly. Kisgyörgy Ferencz 4, Czintos Ferencz 3, Czintos György 10 cső, Márkó József 2 liter törökbuza.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1889. július 22.

Br. Szentkereszt Stephanie,
elnök.

Székely Málvin,
jegyző.

A közönség köréből.*

Nyílt kérdés a „Székelyföld“ t. szerkesztőségéhez.

A t. szerkesztőség becses lapjának 1884. évi május hó 1-én megjelent 35-ik számában említés volt téve arról, hogy Buljovszki Szilágyi Lilla urnő, művészi pályájának 25 éves jubileuma alkalma, a kézdívasárhelyi, „fájdalom, csak névleg élő“ közmívelődési egylet részére 100 forint adománnyal járult, mint ezen egylet tiszteltbeli tagja.

Tisztelettel kérem a t. szerkesztőséget: való volt-e ezen elől említett közlemény, s ha igen, minő orsola lett a 100 frt adománynak?

S minthogy a „Kézdívasárhelyi közmívelődési egylet“ tényleg nem létezik: nem tartaná-e a t. szerkesztőség elérkezettnek az időt arra, hogy az illetékes hatóság felszólíttatná a még megtalálható egyleti vagyon számbavétele és alapszabályszerű elrendezésére?

Kézdi-Vásárhelyt, 1889. július 23.

A volt egyletnek egyik tagja.

*

A közlemény való, miről az elismerő nyilatkozat, biztos tudomás szerint, az egylet elnöke által egyik hazai lapban közöltetett is. Hisszük, hogy mint közvagyon, valamelyik helyi takarékpénztárban gyűmölösztetik.

Az egylet vagyonának hatóság közbejöttével való elrendezéséhez hozzászólni az alapszabály bizonyára ad utasítást.

Szerk.

*E rovat alatt helyet adunk a közérdekű felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti.

Szerk.

Szerkesztői Izenetek.

Fejér Árpád urnak. A lapot rendesen expedáltuk; csodálkozánk, ha még most sem kapta volna meg. Különb. szives üdvözlét!

K. E. urnak. Személyeskedésnek helyet nem adunk.

A. B. urnak. Nagyon is beválik; szívesen látjuk más-
kor is.

Cz. L. urnak. Szívesebben fogadnánk egyalapos fürdői levelet, semmint cikket, melyben amugy is bővelkedünk.

Laura. Költeményt nem szoktunk közölni. Különb. is a költeményhez feltétlen szükséges a szókép és szép hasonlat; e nélkül a dolgozat szóhalmoz és nem költemény.

Egy jelenvolt. Jövő számban.

Karatnai Jövő számban hozni fogjuk.

Hollaki Attila főszolgabíró urnak. Jelen számunkra későn érkezett, azonban a vasárnapi hozni fogja.

Piaci árak

Kézdi-Vásárhelyt, július 18-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint 5 frt 40 kr
„ (elegy)	— frt — kr
Rozs (tisztá)	3 frt 30 kr
„ (elegy)	— frt — kr
Arpa (tisztá)	3 frt 30 kr
Arpa (elegy)	— frt — kr
Zab	3 frt 20 kr
Törökbuza	4 frt 60 kr
Kása (köles)	8 frt 50 kr
„ (arpa)	16 frt — kr
Borsó	5 frt — kr
Lencse	9 frt — kr
Fuszulyka	6 frt — kr
Pityóka (legszebb)	1 frt — kr
Marhahus	kilogr.-kint — frt 32 kr
Disznóhus	— frt 40 kr
Juh-hus	— frt 24 kr
Szalonna	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	— frt 18 kr

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Iffj. Dobay János.

Sz. 2821. tkkvi.

1889.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdívasárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kézdívasárhelyi ev. ref. magtár végrehajtónak márkosfalvi Barabás Gergely végrehajtást szenvedő elleni 46 frt 85 kr tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kézdívasárhelyi kir. törvényszék terü-

letén levő Márkosfalva határán fekvő, a márkosfalvi 547. sz. tjkvben 648., 649., 769., 770. hr. számú 338 frt, az 1161, 1162. hr. sz. 150 frt, 1870., 1871. hr. számú 30 frt, 2069. hr. sz. 6 frt, 2071., 2072., 2073., 2074., 2075., 2085., 2086. hr. sz. 78 frt, 2576. hr. sz. 10 frt, 3043²/₁ hr. sz. 38 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi augusztus hó 13-ik napján délelőtt 9 órakor Márkosfalva községében a község házában megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik a kisbirtokosok országos földhitelintézete vagy képviselője kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át pénzben vagy az 1881. LX-ik t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdívasárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1889. évi május hó 22-én.

Vajna Gáspár,

kirendelt egyes bíró.

Solid kereset!!

Állandó tartózkodásu egyéneket keresünk, kik hajlandók képviselőiségünket elvállalni és a törvény által engedélyezett sorsjegyeket részletfizetés mellett elárusítani. Magas jutalék biztosítva.

Ajánlatok intézendők:

May, Elfer és Adler,
bank- és váltó-üzlet, Budapest.

2-3

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d .

Érvényes 1889. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1889. június hó 1-től.

Á l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mely- vonat	Gyors- vonat	Á l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mely- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk.)	(ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk.)	(ind.)			
Brassó (vendéglő)	(érk.)	(ind.)	4.54	7.07			(érk.)	11.24	12.12		
Botfalva			5.20	7.28		Tóvis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk.)	11.39	12.09		
Földvár			5.37	7.44			(érk.)	1.13	1.27		
Mogyorós			5.57	7.58		Nagy-Enyed	(ind.)	1.51	1.47		
Apáczá			6.15	8.00		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Va- sárhely felé)	(érk.)	2.18	2.08		
Köpecz			6.35	8.30			(ind.)	3.04	2.43		
Agostonfalva			6.43	8.36		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	3.14	2.53		
Alsó-Rákos			7.02	8.52			(érk.)	3.51	3.24		
Homoród			7.31	9.12			(ind.)	4.01	3.26		
Kacsa			7.51	9.25		Kolozsvár (vendéglő)	(érk.)	5.56	5.08		
Erked			8.14	9.45			(ind.)	6.45	6.37	5.32	
Bene			8.38	10.00		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	11.04	11.04	8.42	
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)			9.09	10.24			(ind.)	11.19	11.19	8.47	
Segesvár (vendéglő)	(érk.)	(ind.)	9.33	10.39		Budapest	(érk.)	9.55	6.33	1.55	
Medgyes	(ind.)	(ind.)	9.43	10.46							
			11.04	11.47							

Brassóból Bukarest felé a vegyes vonat indul délután 1 óra 55 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul reggel 6.45	Székely-Udvarhely	indul este 6.00
Székely-Keresztur	7.28	Bögöz	6.33
Nagy-Galamfalva	8.18	Nagy-Galamfalva	7.09
Bögöz	8.40	Székely-Keresztur	7.46
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 9.12	Héjasfalva	érkezik este 8.18

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.